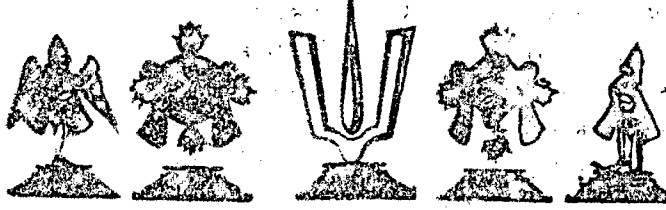

மஹாமஹிமோபாய நூல்கள் - 363

ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாய நூல்கள் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமி.

தொகுதி-31

காளயுக்திஸ்ர ஆடிமீ

10-8-1978

பகுதி-3

பெரியார்களின் பெருமை வெளியீட்டைப்பற்றி

சென்றறிதழில் "சதாப்தி கடந்த பெரியார்களின் பெருமை" என்றொரு கட்டுரையை வெளியிடத் தொடங்கி ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. தேரமுந்துராரண்டவளவாக

முப்பத்திரண்டு பெரியார்களின் பெருமையை வெளியிட்டு, "இன்னும் முப்பது ஸ்வாமிகளின் பெருமை வெளிவரும்" என்று நிறுத்தியிருக்கிறோம். அதன் தொடர்ச்சியை இப்போது தொடங்குகிறோம். அந்தக் கட்டுரையை வாசித்தவர்களில் ஏறக்குறைய அறுபது நண்பர்கள் தங்களுடைய ஆனந்தத்தை நேரிலும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் அளவு கடந்து தெரிவித்துள்ளார்கள். இது, பிற்காலத்தவர்களுக்குப் பேருதவியாக, மென்பதை ஒவ்வொருவரும் தெரிவித்தார்கள். மிக முற்காலத்தவர்களான ஆழ்வார்களின் காலத்தைப்பற்றி அவரவர்கள் தோன்றினபடியெழுதிக் கொண்டிருப்பது கிடக்கட்டும். ஆசாரியர்களின் காலத்தைப்பற்றியுங்கூட அபிப்ராயபேதங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்போது நவீனர்களாக மதிக்கப்படுகின்ற மஹான்கள்

நாளடைவில் புராதனர்களாக எண்ணக்கூடியவர்களாவர்களன்றோ? "ததாத்வே புராதநம் ஸர்வம் ஆயத்யாஞ்ச புராதநம்" என்று பணித்தருளுகிறார் ஸ்வாமிதேசிகன்.

ஆகவே இங்ஙனம் பெரியார்களுக்கு ஒருபட்டிகை அவதரிப்பது, பிற்காலத்தில் இப் பெரியார்களின் காலத்தைப்பற்றிப் போராட்டம் விளையாமலிருப்பதற்கு உறுப்பாயிருக்குமன்றோ? முக்கியமாகத் தென்னாட்டில் வாழ்ந்தபெரியார்களையே நாம் அறிய வல்லோம். அதிலும் விசாலமான இந்நிலவுலகில் தோன்றியிருந்த பெரியார்களெல்லாரையும் நாம் அறிந்திருக்கவும் முடியாது. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சனம், ந்ருஸிர்ஹப்ரியா, ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாபத்ராதிபர்களுக்கும் இத்தகைய வெளியீட்டில் அபிநிவேசம் தோன்றினால் நன்றே. அவரவர்கள் ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் அவர்களுடைய பெருமைகளை யெடுத்தெழுதி வெளியிட இருய்த்தாலும். “கூடிக்கூடி யுற்றார்களிருந்து குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்யுங்கணக்கிலே மறைந்தவர்களின் உண்மையான பெருமைகளைக் கூசாமலெழுதலாமே. இது நிற்க; சதாப்தி கடந்த பெரியார்களின் பெருமைகளை யெழுதுவதுபோல, சதாப்திக்கு ஸந்நிஹிதராயுள்ளவர்களின் பெருமைகளையும் பிரசுரம் செய்யலாமேயென்று பல நண்பர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அதையும் ஆமோதிக்கீறோம். அவரவர்கள் அன்புடன் தெரிவிக்கும் பெரியார்களையும் ஆதரித்து வெளியிடுவோம்.

சதாப்திகடந்தபெரியார்கள் (முன்தொடர்ச்சி)

33 ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை ஈச்சம்பாடி ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீ காஞ்சிபுரியில் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களில் தலைவராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே. திருமலை ஈச்சம்பாடி ந்ருஸிர்ஹாசார்ய ஸ்வாமி திருநாடலங்கரித்து தொண்ணூற்றைந்து வருடமிருக்கும். ஸ்ரீபாஷ்யபகவத் விஷயங்களும் அஷ்டாதச ரஹஸ்யங்களும் வியாக்கியானங்களும் அந்த ஸ்வாமிக்கு வசோ விதேயங்களென்று அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ அழகிய மணவாள ராமாஜ்ஜ ஜீயர்ஸ்வாமி (ஷஷ்டி ஜீயர் ஸ்வாமி) அடிக்கடி ஸாதிக்கக் கேட்டிருந்தேன் அந்த ஸ்வாமியை அடியேன் ஸேவிக்க ப்ரஸக்தியில்லையாயிற்று. அந்த ஸ்வாமியின் பெருப்புக்ஷம் அபரமானது ஸ்ரீமத் திருப்புக்குழி அப்பா ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணாதாசார்ய ஸ்வாமியும் இவரும் ஸமகாலஸ்தர்களாய் பரஸ்பரம் வெகு கௌரவத்தோடு வாழ்ந்தவர்களாம். இந்த ஸ்வாமியின் திருக்குமாரர் ஈச்சம்பாடி ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் மஹாதேஜஸ்வியாகவும் பஹாஜ்ஞானாதிகராகவும் விளங்கினவர். இந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அடியேன் இளமையில் குருபரம்பராப்ரபாவம் (ஆரூயிரப்படி) ஸேவித்தேன். அந்த ஸ்வாமி பரமசாந்தர். மஹாஸாத்விகப்ரக்ருதி. திருமாளிகையை விட்டுக் கீழேயிறங்காமல் ஏகாந்த சீலராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

34 ஸ்ரீமதுபயவே. குன்றபாக்கம். திருமலை. அனந்தாண்பிள்ளை

அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஜகத்விக்க்யாத வித்வானாக எழுந்தருளியிருந்த குன்றபாக்கம் சீமாச்சார் ஸ்வாமியின் திருத்தம்பியாரான இந்த அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியும்

நியாயவேதாந்த வித்வானாகக் கீழண்டை மாலவீதியில் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரும் நியாயபாட ப்ரவசனம் செய்து கொண்டிருந்தவரே. கடைசியில் திருவல்லிக் கேணி சென்று சேர்ந்து ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் உபயகோஷ்டி நிர்வாஹகராக இருந்து அவ்விடத்திலேயே அறுபதாண்டுக்கு முன்பு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

35 ஸ்ரீமதுபயவே. காளி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி

மாயவரம் தாலுக்காவில் காளி யென்பது ஒரு அக்ரஹாரம். அவ்விடத்தில் உதித்துத் தேரழுந்தூரில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இந்த ஸ்வாமி புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானத்தில் நெடுங்காலம் தானாதிகாரி பதவியை அலங்கரித்திருந்தார். பிறகு விசிராந்தராய் தமது திருக்குமாரரோடு கூட வளிக்கவேண்டி கரக்பூரிலும் கல்கத்தா விலு மெழுந்தருளியிருந்து கடைசியாக புது டில்லியில் இருக்கும்போது திருநாடலங்கரிக்க நேர்ந்துவிட்டது. அது இருபத்தைந்து ஸம்வத்ஸரங்களுக்குமேல் ஆய்விட்டது. இந்த ஸ்வாமியின் பரிசயம் எமக்கு விசேஷமாக இருந்தது. இவர்க்கு மதத்ரய நீரூபகரென்று ஒரு ப்ரஸித்தியுண்டு. அந்த ப்ரஸித்திக்கு ஏற்பச் சில க்ரந்தங்களுமியற்றி பிரசாரம் செய்திருக்கிறார். ஒருவருடைய தாக்கிணியத்திற்கும் கட்டுப்படாமலும் ஸங்கேதபீதியில்லாமலும் அந்தரங்க ஸாக்ஷயத்தை வஞ்சியாமலும் தமது திருவுள்ளத்தில் பட்டதை வெளியிடும்பான்மை இந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அடியேன் வெகு நாள் அநுபவித்த மஹாகுணம் அடியேனுடைய க்ரந்தங்களைப் பெரும்பாலும் சடாக்கித்தருளி அபிநந்தன பத்ரிகைகள் வெளியிட்டவர் இந்த ஸ்வாமி. *ரூபமே வாஸ்யதந்மஹிமாநம் வ்யாசஷ்டே யென்னும்படி ஸேவை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தவர். இந்த ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸ்வரூப க்ரந்த காலகேஷபம் செய்தவர்கள் பலர். அன்னவர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீமதுபயவே. கோமல் சேஷாத்ரியாசார்ய ஸ்வாமி *ராமாயண பூஷணாதி பிருதாலங்க்ருதராய் சிலபல ஸம்வத்ஸரங்கள் சென்னையில் ப்ரவசன துரந்தரராயிருந்து நாலைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு திருநாடலங்கரித்தார்.

36 ஸ்ரீமதுபயவே. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மேலைவாத்யார் திருமலை

ஐயங்கார் ஸ்வாமி

இப்போது திருமலை திருப்பதியில் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. பெரியஜீயர்ஸ்வாமி யாஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளாநின்ற ஸ்ரீமஹா ஸ்வாமிக்கு பூர்வாசர்மத்தில் உறவினரான இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மேலைவாத்யாரென்றே வ்யபதிஷ்டரா யெழுந்தருளியிருந்த சிஷ்டாக்ரேஸரர். இந்த ஸ்வாமியினுடைய பரிசயம் அடியேனுக்கு இளமையிலேயே கிடைத்தது இருவோமுக்கும் தேச வ்யவதானம் மிகவுமிருந்தாலும் மதுரை கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் முதலானவடங்களில் பலகால் ஸந்திக்க நேர்ந்ததுண்டு. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் பலமுறை ஸேவித்தேன். இவர் சிறந்த வித்வானாயிருந்ததோடு ஆசுகளி, சித்ரகவி இத்யாதி பிருதாவளிகளையும் பெற்றிருந்தார். சிஷ்டாக்ரேஸரர் என்பதை முந்துற முன்னமே விஜ்ஞாபித்தேன். இவரிடத்தில் அடியேன் அதிகமாகக் கண்ட குணம் ராஸிக்யம். அது ஸாமான்யமன்று. பரமரஸிகர், மஹாரஸிகர் என்று எவ்வளவெழுதினாலும் போதாது. இவ

ரிடத்தில் ஸம்பந்தாயக்ரந்தங்கள் அதிகரித்தவர்கள் பலருள். இவருடைய ஸ்வீக்ருத குமாரரான உ. வே திருவாழி ராமாநுஜய்யங்கார் வாக்மியாக விளங்கிவருகிறார்.

37 ஸ்ரீமதுபயவே தி. அ. அக்காரக்கனி ராமாநுஜாசாரிய ஸ்வாமி

திருமலை அனந்ததீர்த்தவான் வம்சஸ்தராய் திருநாராயணபுரத்தில் திருவவதரித்தவரான அக்காரக்கனி ராமாநுஜாசாரிய ஸ்வாமியென்பவர் உபயவேதாந்த ப்ரவீணராயெழுந்தருளியிருந்து வடநாட்டில் மாலவதேசத்திலும் குர்ஜர ப்ராந்தங்களிலும் பகவத்ராமாநுஜ தர்சனத்தைப் பிரசாரம் செய்ய எழுந்தருளிப் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகத் திருத்திப்பணிகொண்டு விக்கயாதராக எழுந்தருளியிருந்தவர். இந்த ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரே அடியேனது ஜ்யேஷ்டஜாமாதாவான நியாயவேதாந்த வித்வான் அக்காரக்கனி ஸம்பத்குமாராசாரியர். ... *

38 ஸ்ரீமதுபயவே பெங்களுர் கல்கி. நரசிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமி

தொண்டனூர் பிரதிவாதிபயங்கரவம்சஸ்தர் என்று வ்யுதிஷ்டராயிருந்த இப்பெரியவர் வேதாந்தவாதாவளிகாரராக ப்ரஸித்தராயிருந்த மஹாவித்வத் ஸார்வபௌமரான மண்டயம் அனந்ததீர்த்தவான் ஸ்வாமியின் பாகிநேயரென்று ப்ரஸித்தரான வித்வான். அனேக க்ரந்தங்களெழுதின மஹாகவி; திருவாய் மொழியாயிரத்தையும் அதிஸுரளக்ஷோகபத்தமாக்கி அச்சிட்டு வெளியிட்டிருப்பவர். அதற்கு ஸஹஸ்ரகாதாரத்தனவளியென்று பெயர். அதற்குக் கன்னட பாஷையில் வியாக்கியானமுமிட்டிருந்தாடென்று கேள்வி. இடையில் இவர்க்கு சித்தவிப்ரமம் வீணைந்து தம்மைக் கல்கியவதாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததனாலோ வேறுகாரணத்தினாலோ இவர்க்குக் கல்கிஸ்வாமியென்றே ப்ரஸித்தி வீணைந்தது. ... *

39 ஸ்ரீமதுபயவே. உளுந்தை ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ காஞ்சியில் ஸ்ரீயதோக்தகாரியெய்ப்பெருமான் ஸன்னிதி வீதியில் எழுந்தருளியிருந்த மஹாஸ்வாமி 'உளுந்தை ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தரானவர் வந்தவாசியருகில் உளுந்தையென்னும் அக்ரஹாரத்தில் சிஷ்யர்களையுடையராய் அடிக்கடி அங்கும் வாஸமாக இருந்தபடியால் உளுந்தை ரங்காசாரியரென்று வ்யுதிஷ்டராயிருந்தார். இந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞானாநுஷ்டான ஸம்பன்னராயிருந்ததோடு ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தென்று பேர்படைத்தவர். திருநாடலங்கரித்து 50 வருஷமாகிறது. ... *

40 ஸ்ரீமதுபயவே. புத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி

இப்போது உலகப்பிரசித்தமாய் நடைபெற்றுவருகின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சன பத்ரிகையைத் தொடங்கின மஹான் இவர். இப்போதைய ஆசிரியரான ஸ்ரீ உ. வே. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் M. A. B. L. அட்வகேட் ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனார். நமது பூர்வாசாரிய ஸ்ரீஸூக்திகளையெல்லாம் அச்சிடுவதற்கு ஸங்கல்பித்துப் பல ஸ்ரீகோசங்களை யச்சிட்டு, மேன்மேலும் சாச்வதமாக அச்சிட்டுவர மூலதன நிதியையும் ஸ்தாபித்துவைத்திருப்பவர் இப்பெரியார். ... *

ஸ்ரீமதுபயவே. புத்தூர் ஸ்வாமி வைபவ தொடர்ச்சி
பொன் விழா மலரின் விமர்சனம்

(விமர்சனம் செய்பவர் ஸ்ரீமதுபய வேதாந்தவித்வான்
தி. அ. சதாபிஷேகம் கோவிந்தநரசிம்ஹாசாரிய ஸ்வாமி, ஸ்ரீரங்கம்)

இம்மலர் ஸ்ரீரங்கம் பாரதீய டூர்வசிகா ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபையின்
பொன்விழாவில் வெளியிடப்பட்டது.

இது மிக அற்புதமாக அமைந்திருப்பதால் இதனைச் சிறிது விமர்சிக்கலாகிறது.

இம்மலர் மொத்தம் நான்கு பகுதிகள் கொண்டது. முதல் இரண்டு பகுதி 290 பக்கங்கள் கொண்டதாகவும், மூன்றாம் பகுதி 84 பக்கங்கள் கொண்டதாகவும். நான்காம் பகுதியில் முதல் கட்டுரை 12 பக்கங்கள் கொண்டதாகவும் மற்றொரு கட்டுரை 22 பக்கங்கள் கொண்டதாகவும், மொத்தம் 414 பக்கங்கள் கொண்ட மலராக மலர்ந்திருக்கிறது.

இதனை உள்புகுந்து அநுபவிக்குங்கால் ஒவ்வொரு பக்கமும் மிக அருமையான விஷயங்களைத் தன்னுள் கொண்டிருப்பதால் உண்மையில் மனத்தை மலர்த்தும் மலராகவே திகழ்கிறது. ஆனால் இவைகளுக்கு ஓர் தனிச்சிறப்பு, இம்மலர்கள் என்றும் வாடாமலர்கள் என்பதே.

சில திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களுடையவும். சில ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடையவும் திருவுருவப்படங்களும் அழகுறத் திகழ்கின்றன. இம்மலரைக் கையில் கொண்டு அவைகளை மாத்திரமே கண்களால் அநுபவித்தால் கையில் மலராடன் அவ்வெம்பெருமான்களையும் ஆழ்வாராசார்யர்களையும் அநுபவித்த பயனைப் பெறலாகிறது.

இம்மலரில் பெரும்பான்மையான கட்டுரைகள் எழுதி இதை அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் எல்லாப் பெருமைகளும் பொருந்திய, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சன பத்ராதிபரான ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தவித்வான் புத்தூர் அட்வகேட் 'ச. ச்ரஷ்ண ஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியாவர் ஆகையால் விஷயங்களிலோ எழுத்துக்களிலோ பிழை தேடுபவர்களுக்கு ஏமாற்றமே ஏற்படும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகப் பிறந்த அனேகர் இக்காலத்தில் தங்கள் மதக் கொள்கைகளையும் மதாசார்யர்களையும் அவர்களின் பெருமையையும் சரிதத்தையும் ஓரளவேனும் அறியமாட்டாமையால் பிறமதத்தவர்களால் பரிஹஸிக்கப்படுகிறார்கள். அத்தகையார் இம்மலரைக் கைக்கொண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றார்களேயானால் அக்குறை தீரப்பெறுவர் என்பது திண்ணம்

ஏன்? பெரிய வித்வான்களுக்கும் அமரகோசமும் சப்தமஞ்ஜரியும் என்றும் வேண்டியதுபோல இம்மலரும் அஜ்ஞப்ராஜ்ஞவிபாகமற எல்லோருக்கும் உதவக் கூடியதே. இம்மலரில் மூன்றாம் நான்காம் பகுதிகளில் 15 கட்டுரைகள் உள்ளன. அவைகள் எல்லாமே நடையிலும் பொருள்விளக்கத்திலும் சிறந்து விளங்குகின்றன. எல்லாமே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அவச்யம் அறியத்தக்க பொருள்களைக் கொண்டவை.

விசேஷித்து நான்காம் பகுதியிலுள்ள “ராமாநுஜநெறி” என்னும் கட்டுரை இராமாநுஜன் ஸித்தாந்தப்படி அறியவேண்டுமர்த்தங்களான ஐந்தர்த்தங்களை மிகத் தெளிவாய் விளக்குவது. கடைசிக் கட்டுரை “ராமலிங்கபுரத்திஷ்டை” என்பது. இக் கட்டுரையை ஒவ்வொருவரும் அவசியம் படிக்கவேண்டும் ராமேஸ்வரத்திலிருக்கும் லிங்கம் இராமபிரானால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதென்கிற சைவர்களின்வாதத்தை ஆராய்ச்சி முறையிலும் சான்றுகளைக்கொண்டும் அடியறுக்கிறது. ஆக ஸ்ரீரங்கம் பாரதீய பூர்வ சிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபையின் இந்த பொன்விழாமலர் என்றும் வாடாததோர் பொன் மலரே என்பது திண்ணம். ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இஊனை ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதர்சந மாசிரியரிடம் பெறலாம்.

இத்தகைய மலர்கள் இந்த ஸபையின் மூலம் பல எழுத்தாளர்களைக்கொண்டு வருஷந்தோறும் ஓர் மஹாநாட்டுடன் மலரட்டுமென்று ஸ்ரீரங்கநாடனையும் பெரிய பிராட்டியாரையும் வேண்டிநிற்கிறேன்.

மலர் கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ S கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்,

‘ஸுதர்சனம்’ ஆசிரியர்,

3, பத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

விலை ரூ 8-00 தபால் வகைக் கூலி ரூ: 1-00

41 ஸ்ரீமதுபயவே. திருநாராயணபுரம் ஜக்ஞுவேங்கடாசார்யஸ்வாமி

திருநாராயணபுரம் அநாதிகாலமாகவே வித்வான்சனைபட்டயிர் செய்யும் மஹா க்ஷேத்ரமென்று ப்ரஸித்தம் இதற்கு எம்பெருமானருடைய திவ்யாகடாக்ஷேமே காரண மென்பர். அவ்விடத்தில் ஸ்ரீ ஜக்ஞுவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியென்பவர் சிறந்த வித் வானாகவும் மஹாகவியாகவும் விளங்கி வந்தார் இந்த மஹாக்ஷேத்திரத்தில் இரு பது வித்வான்களுக்குமேல் அடியேனறிவேன். ஒவ்வொருவரும் பரிசணைதான வித் வன்மணியாக விளங்கினவர். இன்றைக்கும் வித்வான்களுக்கு ஸுப்க்ஷேமே.

42 திருமழிசையிலெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே. வரதாசார்யஸ்வாமி

43. புத்தாம் வேங்கடாசார்யஸ்வாமி

44. திருவாழி ஸ்ரீரங்காசார்யஸ்வாமி,

45. தாதப்பங்கார் ஸ்வாமி

46. அய்யன் ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமி

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து திருநாமங்கள் திருமழிசையில் பரிசணைதர்களான வித்வான்களாக யெழுந்தருளியிருந்தவர்கள். இவர்களுள் ஸ்ரீவரதாசார்யஸ்வாமி ப்ரசண்டபண்டிதோத்தமராக விளங்கி வந்தார் திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்த வர்த்தினீ ஸபையில் ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமியோடுகூட சாஸ்த்ரபரிசுடராக எழுந்தருளியிருந்தவர்; ஸ்ரீபாஷ்யபகவத்விஷயங்களை நித்யப்ரவசனம் செய்துகொண்டிருந்தவர் புத்தாம் வேங்கடாசார்யஸ்வாமி நியாய வேதாந்தங்களில் மிசவும் பரி ச்ராந்தராய் அநுஷ்டான சீலராயிருந்துவந்தார் திருவாழிஸ்வாமி ஸ்ரீபாஷ்யப்ரவச

னத்தில் நிரதராக எழுந்தருளியிருந்தவர் அய்யன் ராமநுஜாசாரியஸ்வாமி உபய வேதாந்த ப்ரவசன நிஷ்ணாதராயிருந்ததோடன்றி இதிலூடல் புராணங்களிலும் ப்ர வக்தாவாக இருந்துவந்தார். ராய்ஜீ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியஸ்வாமி பத்தெட்டு வருஷ காலம் சென்னை சாரிடிகளில் காலகேபப்ரவர்த்தகராக எழுந்தருளியிருந்து பிறகு நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர் ஆஸ்தா னத்தை அலங்கரித்திருந்து திருமேனியின் அபாடவத்தினால் திருமழிசைக்கே யெழுந் தருளித் திருநாடலங்கரித்தவர்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

(திருமலை அநந்தாண்பிள்ளை ஸ்ரீமதுபய வேதாந்தவித்வான் சதாபிஷேகம் கோவிந்தநரலிபஹாசாரிய ஸ்வாமியின் கட்டுரை)

நெடுங்காடு வங்கீபுரம் ஸ்ரீமான்

பாரகால வீரராமகவையாங்கார ஸ்வாமியின்

சதாப்தி மஹோத்ஸவ வைபவ விமர்சனம்

நிகழும் காளயுக்தி வருஷம் ஆடி மாதம், 7ஆம் தேதி அடியேனுக்கு ஓர் சுப தினம். அன்றையதினம் நான்கு திவ்தேஸத் தெம்பெருமான்களை அநுபவிக்கும் பாக்யம் பெற்றேன் அவ்வநுபவபரீவாஹமாயும், அவ்வநுபவத்தைச் செய்துவைத்த ஸ்ரீமான் பாண்டி ஜகந்நாதையங்கார் ஸ்வாமி திறத்தில் க்ருதஜ்ஞதாவிஷ்கார ருபமாயும் இஃது எழுதப்படுகிறது

(சதாப்திகாணும் தம்பதிகள்)

பாண்டிமாநிலத்தைச்சேர்ந்த காரைக்காலுக்கு அருகிலுள்ளது நெடுங்காடு என்னும் ஓர்கிராமம். அதனில் பகுதான்யவருஷம் ஆடி மாதம் சதய நஷைத்திரத்தில் பிறந்த ஓர் ப்ரஜை பிற்காலத்தில் ஆசார சீலராகவும் அஹிம்ஸாதிகுணங்கள் நிறைந்தவராகவும் பகவத் பாகவதாசார்ய கைங்கர்யங்களில் ப்ரதிபத்திகொண்ட வராகவும் 'பரகால வீரராகவையங்கார்' என்னும் திருநாமத்துடன் திகழ்ந்தார். இவருக்கு இவ்விதச் சிறப்பு பரம்பரையாக வந்ததொன்று. இவருடைய பிதாமஹி சேஷம் மா என்பவர் திருவாலி திருநகரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமுதவல்லீ ஸமேதரான திருமங்கையாழ்வாரை ஓர் பெரிய வெண்கலக்குத்துவிளக்கு ஸமர்ப்பித்து நியமத்துடன் வணங்கி வழிபட்டு ஓரோர் பிள்ளையையே பெற்றுவரும் தம்வம்சம் பலபிள்ளைகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்பிறந்தவருக்கு பரகாலனைன ஆழ்வார் பெயரையிட்டுக் குலாவிவந்தார் அந்தப்ரகாலருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தும் ஜீவித்திருந்தவர் இந்த ராகவையங்கார் ஒருவரேயாவார். ஆனால் பிதாமஹியின் ப்ரார்த்தனை இவரிடமே பலித்தது. இவர் ஐந்து குமாரர்களுக்கும் நான்கு குமாரத்திகளுக்கும் பிதாவானார்.

இவருடைய கிராமமான நெடுங்காட்டில் ஓர் தெருவுக்கு அந்தணர் க்ருஹம் இவருடையது ஒன்றையானாலும் அத்தெருவுக்கு அக்ரஹார மெனப்பெயர் வழங்கி வந்தது. அக்கிராமத்தார் அனைவரும் இவர்குணத்தால் கட்டுண்டு இவரிடத்து மிகப் பணிவுடன் பழகிவந்தனர். இவர் மிகப்ரஸித்தரான சிறுபுல்யூர் சுத்த ஸத்வம் அண்ணன் திருவடி ஸம்பந்தியாய் அவரிடத்து அப்ரதிமமான ஆசார்ய ப்ரதிபத்திகொண்டிருந்தார் சிறுபுல்யூர் திவ்யதேஸுத்தல் மிசமிக மண்டினவர். அஜாதசத்ரு மிக்க ஆசாரசீலர் வெளியூர் சென்றால் ஸ்வயம் பாகமே செய்து கொள்வார்.

பூர்வாசார்ய வ்யாக்யாந க்ரந்தங்களை தேலுங்கு தமீழ் லிபிகளில் அச்சட்டு வெளியிட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவக்ரந்த புத்ராபக ஸடையில் தெலுங்கு தமீழ் இரண்டு வகைக்கும் ஜீவிய சந்தாதாரராகி அந்த ஸ்ரீகோசங்களை ப்ரதிமாதமும் பெற்று அநுப வித்துவந்தவர் இவருடைய குமாரர்கள் ஐவரில் கடைசிகுமாரராய் பாண்டியில் வாழும் ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீமான் ஐகந்நாதையங்கார் ஸ்வாமி இளமையிலிருந்தே இவரிடத்து மிக்கபக்தி கொண்டவர் வ்ளம்பி ஆடிமாதம் 18 ஆம் தேதி சதயம் (2-8-1958) கூடிய சுபதினத்தினன்று தம்தகப்பனருக்கு சிறுபுல்யூரிலேயே ஆடி 18 ஆம் பெருக்கு தீர்த்தவாரி உத்ஸவத்தன்று மணவாளமாபுரின் ஸந்நிதியில் பெரிய ததீயாராதனத்துடன் சதாபிஷேகத்தையும் நடத்தி தனிக்கோயில் தாயாருக்கு கஜலக்ஷ்மியாக்க இரண்டு யானைகளையும் ஸமர்ப்பித்தார்.

இப்போது இவரின் சதாப்தியைச் சிறந்தமுறையில் கொண்டாவெண்ணியும், அதேஸமயம் மஹத்தான ஆபத்திலிருந்து எம்பெருமானின் பரமக்ருபையால் உயிர் பெற்றெழுந்த பெரிய குமாரன் சிரஞ்சீவி வீரராகவனை அண்ணன் பெருமானையும் சிறு புல்யூர் எம்பெருமானையும் க்ருபாஸமுத்ரப் பெருமானையும் ஸேவிக்கப்பண்ணுவதற்காகவும் பாண்டியிலிருந்து ஓர் சிறந்த பஸ்ஸை ஏற்பாடு பண்ணிக்கொண்டு அதில் தம் பந்து மித்ரர்களுடனும் பெரிய குமாரனுடனும் தமக்குபரம ஆப்தர்களான ஸ்ரீ. உவே வித்வான் மேல்பாக்கம் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமியுடனும் அடியேனுடனும்

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸ்ரீ.உ.வே அஷ்டகோத்ரம் கற்பூரம் பாஷ்யகாசாரியர் ஸ்வாமியுடனும் புறப்பட்டு காலை 5 மணிக்கு திருவெள்ளக்குளம் சேர்ந்து அங்கு அங்கப்ரதக்ஷணப்ரார்த்தனையைத் தேவியார் செய்துமுடிக்க;

சிறுபுலியூர் சேர்ந்து அங்கு க்ருபாஸமுத்ரப்பெருமாள் மூலவர் உத்ஸவர் இருவர்க்கும், அநந்த ஸரஸ்ஸின் கரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவநந்தாழ்வானுக்கும் விசேஷ திருமஞ்ஜந்தையும் ததீயாராதனையையும் நடத்தித் திருப்பும் போது திருவிந்தனூர் பரிமள ரங்கநாதனையும் திருவா.தொழுது திருநகரிசேர்ந்து வயலாலி மணவாளனையும் திருமங்கை மன்னனையும் அவரவர் தேவிமாருடன் ஸேவித்து மறுபடியும் திருவெள்ளக்குளம் வந்துசேர்ந்தார்.

அங்குமாலை 7 மணிக்கு கருடஸேவை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த கருடோத்ஸவம் கண் கொள்ளாக்காட்சியாய் அமைந்தது. திரு நாங்கூரில் வைகுந்த விண்ணகரம் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் திருமாளிசையில் ஸ்ரீ உ வே வித்வான் சின்னக்ருஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமிக்கு நடைபெறும் சதாப்தி மஹோத்ஸவத்துக்காக வந்திருந்த ஸ்வாமிகளும் இந்த கருடஸேவையை அநுபவித்தார்கள். பிறகு விசேஷமான ப்ரஸாத விநியோகத்துடன் உத்ஸவம் முடிந்தது கைங்கர்யபரீட்சைக்கும் விசேஷ பகுமானம் செய்து ஸ்ரீமான் ஜகந்நாதையங்கார் தம் தகப்டனூர் சதாப்தி மஹோத்ஸவத்தைச் சிறப்புடன் இனிதே முடித்து எல்லாருடனும் இரவு 11-30 மணிக்குப் பாண்டி வந்து சேர்ந்தார்.

திருவெள்ளக்குளத்து பட்டாசாரியரான ஸ்ரீமான் ராமஸ்வாமிபட்டாசார் ஸ்வாமி வந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் தம் க்ருஹத்தில் காலை ஆஹாரவசதி செய்தும் சிறுபுலியூர்

திருமஞ்சநத்தையும் கருடஸேவையையும் தம் குமாரர்களுடையவும் திருப்பார்த்தன் பள்ளி பட்டாசாரான ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மணபட்டாசார் ஸ்வாமியுடையவும் ஆப்தர்களு டையவும் ஸஹாயத்துடன் கூடவிருந்து பொறுப்பேற்று நடத்திக் கொடுத்த பெருமை எல்லாரையும் அவருக்கடிமைப்படுத்திற்று. ராமலக்ஷ்மணர்களே கூடவிருந்து நடத் தினார்கள் என்னலாயிருந்தது அடியேனும் இவைகள் எல்லாவற்றையும் கூடவிருந்து அநுபவித்தவனாகையாலே பாண்டியிலிருந்தே இதையெழுதுகிறேன்.

நம் ஸ்ரீமான் ஜகந்நாதையங்கார் ஸ்வாமிக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் விசேஷித்து மஹத்தான ஆபத்திலிருந்து தப்பிப்பிழைத்த இவர் குமாரன் சிரஞ்ஜீவி வீரராகவனுக் கும் இந்த திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்கள் எல்லாச்சீரேயஸ்ஸுக்களையும் உண்டாக்கித் தரவேணும் என்று ப்ரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

மதுரகவிதாஸன்

சதாபிஷேக கோவிந்தநரஸிம்ஹார்ய தாஸன்.

(இனி, சதாப்திகண்ட பெரியார்களின் பெருமை—தொடர்ச்சி)

காஞ்சி நல்லான் சக்ரவர்த்தி தேசூர் ஸ்வாமிகள் நால்வர்

47 ஸ்ரீகாஞ்சியில் தென்னண்டை மாடவீதி வடவண்டை மாடவீதி, கீழண்டைமாடவீதிகளில் நல்லான் சக்ரவர்த்தி தேசூர் ஸ்வாமிகள் பரிசணநீயர் களாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள் (1) ஸ்ரீமதுபயவே, சக்ரவர்த்தி, திருவேங்கடாசாரி யர் ஸ்வாமி யென்பவர் தீதென்னண்டைமாடவீதியில் எழுந்தருளியிருந்தவர் இந்த ஸ்வாமி இஹாஸ புராணங்களிலும் அருளிச் செயலிலும் வல்லராயிருந்தார் இந்த ஸ்வாமியின் பொளத்திரர்கள் பாங்காக விளங்கிவருகிறார்கள். (2, 3) ஸ்ரீமதுபயவே தேசூர் பெரியரங்கஸாமி ஐயங்கார், சின்ன ரங்கஸாமி ஐயங்கார் என்கிற இருவர் வடவண்டைமாடவீதியில் எழுந்தருளியிருந்தவர்கள். சிறந்த பகவத் விஷயாச்சாரி கள், இவர்களில் பெரியவர் இருபது ஸர்வதஸரங்களுக்குமேல் திருபலை திருப்பதி தேவஸ்தான வித்யாலயத்தில் திவ்யப்ரபந்த உபாத்யாயராக எழுந்தருளியிருந்தார் இவருடைய திருக்குமாரர் உத்யோகத்தில் விச்சரந்தராய் மேதாவியாய் விளங்கி ஒரு கிறிஸ்து தெளஹித்ரர்களிருவர் லெளகிகத்தில் உயர் பதவியில் வாழ்கின்றனர் (2) சின்ன ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு மேலாகத் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் அத்தியாயக கைங்கரியம் நிர்வஹித்தபஹான் இந்த ஸ்வாமிக் கு சதாப்தீ மஹேத்ஸவம் அணித்தாகவுள்ளது. இவருடைய தெளஹித்ரர்கள் இருவர் சென்னையில் ப்ரதிஷ்டிதர்களாக விளங்குகின்றனர்.

48 ஸ்ரீமதுபயவே. (கோவை) ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்தியாசார்ய ஸ்வாமி

இந்த மஹாஸ்வாமி கோயம்புத்தூரில் சுமார் முப்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பிரபல அட்வொகேட்டாக எழுந்தருளியிருந்தவர் இவருடைய உபய வேதாந்த பாண்டித்யமும் காவ்ய நாடகாலங்காரங்களில் அப்ரதிமமான நைபுண்ய மும் மிகவும் கொண்டாடத்தக்கதாயிருந்தது. வித்வத்பரம்பரையில் சேர்ந்தவர், பலர்க்கு உபயவேதாந்த காலகூப்பம் ஸாதித்துப் புகழ் பெற்றவர் உபயவேதாந்த

ரஹஸ்யப் பொருள்களை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதிச் சில நூல்கள் வெளியிட்டவர். இவருடைய மூத்த திருக்குமாரரான ஸ்ரீமான் V. S. R. சக்ரவர்த்தியென்பவர் மிகவும் மேதாவியாயும் ஆழ்வாராசார்ய தீவ்யஸூக்தி ப்ரவணராயும், லௌகிகத்திலும் உயர்பதவியில் வாழ்ந்தவராயும் பரமதார்மிகராயும் விளங்கினவர் சென்ற மாதத்தில் ஹ்ருதயகோசதௌர்பல்யத்தினால் திடீரென்று பாம்பே (Bombay) மகாநகரத்தில் பரமபதித்தது அத்யந்தம் சோசநீயம் ஜகத்ப்ரஸித்த நாட்யவ்ஹாரநிடீணயான சிரஞ்சீவிநீ ஹேமமாலினியென்பவள் இவருடைய புதல்வியே சிரஞ்சீவிகளான திருக்குமாரர்க ிருவரும் திருத்தம்பியாரான ஸ்ரீமான் வாஸுதேவ சக்ரவர்த்தி ஜயங்காரும் நீநீழி வாழ்க.

49 ஸ்ரீமதுபயவே. கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தலாசார்ய புருஷ தீர்த்த மிராசுதாரர் கபிஸ்தலத்தில் தஞ்சாவூர்ல் பெரும்பாலும் எழுந்தருளியிருந்தவர் தஞ்சாவூரில் உயர்பள்ளி ஆசிரியராயிருந்த கோடு 'ராமாநுஜதர்சன சபை' என்றொன்று நிறுவி நாள்தோறும் ரஹஸ்யக்ரந்தங்கள் பகவத்விஷயங்கள் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக் கொண்டிருந்தனர். சிதம்பரத்தில் ஆறு வருஷங்கள் அப்படியே யெழுந்தருளியிருந்தார். கடைசியில் விருத்தாசலத்தை யடுத்த வஸிஷ்டபுரம் என்னும் ஸ்ரீக்ராமத்தில் கோவிலண்ணன் திருவடி ஸம்பந்திகளான ஜோதிஷ ரத்னாகரம் ராமாநுஜாசாரியர் ஆதரவில் பகவத் விஷய காலக்ஷேபம் தொடங்கி ஸாதித்து வருங்காலத்து விய வருஷம் பங்குனி யுத்தரத் திருநாளில் காலை 7 முதல் 9 வரை காலக்ஷேபம் ஸாதித்திருந்து அடுத்த 15 நிமிஷங்களில் இதய நலிவினால் திடீரென்று திருநாடலங்கரித்தருளினார். இவருடைய திருக்குமாரர்ச ளிருவர்ல் மூத்தவர் கபிஸ்தலத்திலும் இளையவர் ஸ்ரீகாஞ்சீயிலும் ப்ரதிஷ்டிதர்சளாய் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசன நிரதந்தரர்கால் விளங்குகின்றனர்

50 ஸ்ரீமதுபயவே. விசாகப்பட்டணம். பரவஸ்து பட்டநாதஸ்வாமி

விசாகப்பட்டணத்தில் பரவஸ்து குடுப்பத்தார் இன்றைச்செழுளர். பஹாமஹோபாத்யாய பரவஸ்து. ரங்காசார்ய ஸ்வாமி யென்பவர் மிகப்ரஸித்தர். அவரை அடியேன் ஸேவித்ததில்லை அவருடைய திருவுருவப்படம் ஸம்பாதித்து ளெளியிட்டிருக்கிறேன் இவருடைய பரம்பரையை வித்வத் பரம்பரையென்று ளெழங்குளர்ள். இவர்கள் பகவத் ராமாநுஜ தர்சனஸ்தர்களாயிருந்தும் 'ஸ்ரீபதே ராமாநுஜாய நம: ' என்று எழுதார்கள்; "நம: பரமர்ஷிப்ய" என்றே எழுதுவர்களாம் மேலே ப்ரஸ்தாவித்த ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் பௌதரர்களில் ஒருவர் பட்டநாதஸ்வாமி மேன்டலர்கும்பகோணம் காலேஜில் ப்ரொபஸராயிருந்தவர். மற்ருருவர் த்ருப்பதி காலேஜில் பலவாண்டுகள் வாழ்ந்து விச்ராந்தரானவர். அவருடைய பரிசயம் அடியேனுக்கு மிகக் குறைவு. பட்டநாத ஸ்வாமி யென்பவர் சிறந்த சாஸ்த்ரஜ்ஞர்; பஹாபேதாவி. அடியேன் மஞ்ஜுபாஷிணீ பத்ரிகை நடத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில் கும்ப்டகோணத்தில் வாழ்ந்துவந்த அவர் பத்ரிகா மூலமாகவே மிகவும் பரிசிதராயிருந்தார் இவர் தென்கலை ஸம்பிரதாயஸ்தராயிருந்தும் உபயஸம்ப்ரதாயக்கொள்கைகளிலும் ளைமத்யங் காட்டிக் கொண்டிருந்தார். முழுக்ஷுப்படியில் "உய்யக்கொண்டார் விஷயானாக

உடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது” என்றொரு ஸ்ரீஸூக்தியுண்டே. அதனை நினைவூட்டுமவரா யிருந்தாரிவர். மஞ்ஜுபாஷ்ணீ பத்ரிசையில் இவர்க்கும் எமக்கும் நிகழ்ந்த லேகப்ரதிலேகங்கள் அபரிமிதம். கடைசியில் மிக்க அநுதாபங் கொண்டு திருத்தமுற்றார். திருநாடுமலங்கரித்தார்.

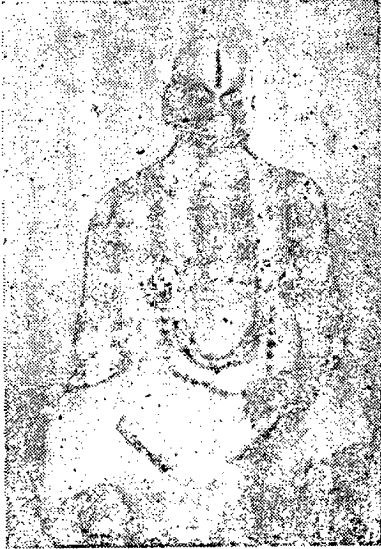
51 ஸ்ரீமதுபயவே. ச்ரீஸூக்தியூர் தொட்டயாசாரியர் மலங்கரி

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மஹாவைபவசாலியாசுவம் ப்ரக்க்யாதராசவுபெழுந்தருளி யிருந்த சிறுபுலியூர் ஸ்வாமியை ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகமெல்லாமறியும். சிறந்த சிஷ்ய ஸம்பத்து வாய்ந்தவர். “ஞானமனுட்டான மிவை நன்றாகவே யுடையான குரு” என்ற பாசுரத்திற்கு ப்ரதம லக்ஷ்யமாக எழுந்தருளியிருந்தவர். அந்த மஹா ஸ்வா மிக்குத் திருக்குமாரர்கள் இருவர் மூத்த திருக்குமாரர் மஹாபண்டிதோத்தமராய் திருத்தகப்பனாரேடு கூடவே வாழ்ந்தவர் இளைய திருக்குமாரர் தொட்டயாசாரிய ரென்பவர் காஞ்சியில் விவாஹ ஸம்பந்தம் பெற்றவர். பெரும்பாலும் ஸ்ரீபெரும்பூதுரில் வஸித்துவந்தவர். பண்டிதோத்தமராக விளங்கி வந்தார். (செவிடு தொட்டயா சாரியர் என்று இவர்க்கு ப்ரஸித்தி) இவர் பாணன் பவபூதி முதலான கவிசைப் போன்று கவிதையில் நிகரற்றவராய் விளங்கினார். கத்யபத்யங்கள் அத்த்யாச்சர்யமாக எழுதுவர். அவரைப்போன்ற எழுத்தாளர் அவரே யென்னலாம். அவர் “விசக்ஷண” என்றொரு ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகை நடத்த ஆரம்பித்துச் சில மாதங்களே நடத் தினார். அப்போது அவருடைய நட்பு அடியேனுக்கு அதிகமாக விளைந்தது. அவர் இன்னமும் ஜீவித்திருக்கவேண்டியவர். [இனிமேல் அத்யந்த சோசநீயம்] அவருக்குச் சவசுரக்ருஹம் காஞ்சீ ஸன்னிதி வீதியிலாகையால் அடிக்கடி அங்குவரநேரும். ஸந்திக்கிறபோதெல்லாம் சொல்லுவார் - ‘நான் ஏதோ லௌகிகனாயிருந்துவருக்கேரன்.’ என்னுடைய திருத்தமையனார் மஹாசிஷ்டர் மஹாபண்டிதர்; அவரை ஸந்திக்க வேணும்’ என்று அவருடைய பரிசயமும் பத்ரிகை மூலமாக அடியேனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவர் எங்கும் எழுந்தருளுகிறவரல்லாமையால் நேரில் விடை கொண்டு ஸேவிக்கவேணுமென்று பாரித்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்படி யிருச்சையில் இந்த தொட்டயாசாரியர் ஒருநாள் காஞ்சீபுரம் வந்து “ஐவரத்தடன் இங்கு வந்திருக்கிறேன், நீ வந்துபார்க்கவேணும்” என்று ஸந்தேச மனுப்பினார். அன்று நாதபுனி கள் சாத்துமுறை ஸாயங்காலம் அவரிடம் சென்று ஒரு நாழிகை வார்த்தையாடி விட்டு ஸன்னிதிக்குச் சென்று சாத்துமுறை யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் ‘தொட்டயாசாரியர் பரமபதித்துள்ட்டார்’ என்று ஒருவர் வந்து சொன்னார் இந்த பரிதாப கதையை இவ்வளவு நிறுத்துகிறேன்.

52 ஸ்ரீமதுபயவே. ஆநீர் ரங்கசபா மி ஐயாங்காரி ஸ்வாமி

ஆநீர் ஸ்வாமியை அடியேன் இளமையில் ஸேவித்திருந்தாலும் அதிசமாக நெருங்கிப் பழகினதில்லை. திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்தவர் தீநீ ளடையில் பரீக்ஷராக எழுந்தருளின காலத்தில் இரண்டொரு தடவை ஸேவித்ததத்தனை. அக் காலத்தில் இந்த ஸ்வாமியின் ப்ரக்க்யாதி ப்ரபலமாக இருந்தது. ஸ்ரீமத் ஆநீர் ஸ்வாமி பல வருஷங்கள் நம்பெருமாள் ஸன்னிதியிலெழுந்தருளியிருந்து பிறகு ஸ்ரீபெரும்பூ தூரில் ஸ்திரவாஸியாகி எழுபத்தைந்து திருநகைத்திரம் இவ்விபூதியை அலங்கரித்

திருந்தார். 1905ஆம் விசுவாவஸு வருஷத்தில் விண்ணுலகெய்தினார். ஸ்வாமி ஸ்ரீராமாயணம், பகவத்கீதை, பகவதவ்ஷயம், ரஹஸ்யங்கள் போன்ற க்ரந்தங்களைப் பலகால் ப்ரவசனம் செய்தருளினதோடு தர்க்கசாஸ்த்ர பாடங்களும் பலர்க்குச் சொல்லிவந்தார்.

கீழே பக்கம் 11ல் லக்கம் 49 கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியின் பெருமை வெளியிடப்பட்டுள்ளது அவருடைய திருவுருவப்படம் தாமதமாகக் கிடைத்த படியால் அது இங்கே வெளியிடப்படுகிறது.

53 ஸ்ரீமதுபயவே. ஸாரநாதாசாரியர் ஸ்வாமி

கீழே ஸ்ரீமதுபயவே. ஆநீர். ரங்கஸாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியின் பிரபாவ மெழுதினோம்; “இந்த ஸ்வாமியின் ஜ்யேஷ்டதஹிதாவின் குமாரர் ஸாரநாதாசாரியரென்று ப்ரஸித்தராய் இளமையிலேயே மிகச் சிறந்த வித்வானென்று புகழ்பெற்றார்; மாதாமஹர்க்குமேல் சிறந்துவிளங்குவரென்று பலரும் கொண்டாடவருக்கையில் முப்பது பிராயத்திற்குள்ளேயே ஆசாரியன் திருவடிசேர்ந்துவிட்டார்” ஸ்ரீமத் குண்டலம் ஸ்வாமியின் அந்தேவாஸிகளில் ஸ்ரீ ஸாரநாதாசாரியர் பரிகணநீயராய் விளங்கினவர். நியாய வேதாந்தங்களைக் கசடறக் சற்றவர். ச்ருதப்ரகாசிகையோடுகூட ஸ்ரீபாஷ்யத்தை திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்தவர்த்தநீ ளடையில் பரீகைக் கொடுத்து உத்தம ஸன்மானம் பெற்றுவிந்த சில நாட்களில் ஆசாரியன் திருவடி சார்ந்து விட்டார். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸன்னிதியில் ப்ரதிபக்ஷிகளின் அதர்க்கணச் செயல்கள் அதிகப்பட்டிருந்த காலத்தில் நீதி மன்றங்களிற் சென்று சீரமப்பட்டு வெற்றிடெற்றவர்களில் இவர் தலைவராய் விளங்கினவரென்று அக்காலத்தில் ப்ரஸித்தி யிருந்தது *

54 ஸ்ரீமதுபயவே. மேட்டுர் ராகவாசாரியர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீமத் குண்டலம் ஸ்வாமி காலத்தில் ஆந்திர தேசங்களிலிருந்தும் டலர் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்வந்து வாசித்து சாஸ்த்ர ப்ரவிணர்களாய் உபயவேதாந்த விசாரதர்

களாய் விளங்கினதை அடியேன் இளமை தொடங்கி அனுபவித்தவன். அன்னவர்களில் மோட்சீர் ராகவாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பவர் (கோதாவீ ப்ராந்தஸ்தரென்று ஞாபகம்) ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வந்திருந்து கலைகற்று மஹாமேதாவ்யாய் விளங்கினவர்; நம்முடைய ஸம்பிரதாயங்களை ஆந்திர பாஷையில் வெகுசதுரமாக உபந்நடஸிக்க வல்லவர். பிறகு கோதாவீ ப்ராந்தமே சென்று சேர்ந்து பலர்க்கு உபய வேதாந்த ப்ரவசனம் செய்து கீர்த்தி சேஷராயினர்

55 ஸ்ரீமதுபயவே. பின்னப்பாக்கம் திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத வித்யாசாஸையில் நியாய சாஸ்த்ர ப்ரவசன துரீணர்களாய் விளங்கின பண்டிதோத்தமர்களில் பரிகணிதராய்த் திகழ்ந்தவர் இந்த மஹாஸ்வாமி. இவருடன் பிறந்தவர்களான ஸ்ரீஉவே. பின்னப்பாக்கம் க்ருஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமி ராகவாசாரியஸ்வாமி என்னும்ருவரும் உபயவேத ஸாகர பாரதர்சிகளாய் விளங்கி நெடுங்காலம் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வாசிக கைங்கர்ய துரந்தரர்களாய் நன்கு வாழ்ந்தவர்கள் திருவேங்கடாசாரிய ஸ்வாமி யென்னுமிவர் நியாய சாஸ்த்ரத்தில் கூலங்கஷஜ்ஞான புஷ்கலராய்ப் பலரை சாஸ்த்ரப்ரவீணர்களாய்ச் செய்தருளினர். முதிர்ந்த பிறகு அருளிச்செயல்களையும் அதிகரித்து ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசன ப்ரவீணராயுமெழுந்தருளியிருந்தார்.

56 ஸ்ரீமதுபயவே புதுப்பேர். வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமி

உத்தமாச்சரியாய் ஸ்ரீகாஞ்சீ அழகியமணவாள ராமாநுஜ ஜீயர் ஆஸ்தானத்தை யலங்கரித்திருந்த இந்த ஸ்வாமி முதல் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கலாசாஸையில் ஸாஹித்ய வியாகரணங்கள் வாசித்துத் தேறி காஞ்சீபுரிக்கு வந்து சேர்ந்து (அடியேனுடைய திருத்தகப்பணர் திருமேனி பாங்கில்லாதிருந்த காலத்தில்) அண்ண ளன்னிதியில் நடந்து கொண்டிருந்த வேதாந்த வைஜயந்தி பாடசாஸையில் (அஸ்மத்தாதபாத ஸ்தானத்தில்) உபாய ராக அமர்ந்திருந்து அஸ்மதாதிசன்க்கு ஸாஹித்யவ்யாகரண ப்ரவசனம் செய்து போந்தவர். பிறகு ஸ்ரீபெரும்பூதூர்க்கே சென்றுசேர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடசாஸையிலும் உபாய ராகப் பத்தெட்டு ஸப்தஸரங்கள் வாழ்ந்திருந்து மீண்டும் காஞ்சீக்கு வந்து சேர்ந்து ஆச்சரப் ஸ்வீகாரம் செய்தருளி மடாதிபதியாக விளங்கித் திருநாராயணபுரத்தில் திருநாடலங்கரித்தார்.

57 ஸ்ரீமதுபயவே. பிரதிவாதிபயங்கரம். கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி

இந்த ஸ்வாமி காஞ்சீபுரியைச் சேர்ந்தவர். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கலாசாஸையில் நியாய வேதாந்தங்களதிகரித்து அந்த கலாசாஸையிலேயே சிலபல வருஷங்கள் சாஸ்த்ரோபாய ராயிருந்தவர். சோளஸிம்ஹபுரத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத சாலேஜ் ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தவர். இவருடைய திருக்குமாரர் ஸ்ரீ உ வே. ப்ர. அனந்தாசாரிய சென்பவர் நியாயவேதாந்த சிரோமணியாய் விளங்கிப் பரமபதித்தார்.

58 ஸ்ரீமதுபயவே. கோ க. அண்ணன் ராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி

இவர் காஞ்சீபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். ஜடப்ரோல் ஸம்ஸ்தான ராஜகுரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சீயில் கந்தாடை அண்ணன் திருவம்சத்தவர். "தாடி

ராமாநுஜாசாரியர்” என்று வழங்கப்பட்டுவந்தார். இவருடைய திருத்தகட்டுரை சப்த குணோத்தீபம். ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியென்று மஹாபாஷ்யாந்த மஹாவித்வானாய் ப்ரக்க்யாதி பெற்றிருந்தவர். திருப்புக்குழி ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்ய ஸ்வாமி யென்று ப்ரக்க்யாதராயிருந்த திருப்புக்குழியப்பா ஸ்வாமியென்பவர் இவரிடம் வியாகரணமதி கரித்தாரென்று ப்ரஸித்தம். இந்த ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரான ராமா நுஜாசாரியரும் வியாகரண வித்வானாய் மஹாகவியாய் பகவத் விஷயாதிகாரியாய் விளங்கிவந்தவர்.

...

...

...

*

59 60 ஸ்ரீமதுபயவே. வானமாமலை அழகப்பயங்கார் ஸ்வாமியும் அழகராசார்ய ஸ்வாமியும்

இவ்விரண்டு ஸ்வாமிகளும் வானமாமலையில் மடத்தில் ஆஸ்தான வித்வான் களாக விளங்கினவர்கள். அழகப்பங்கார் ஸ்வாமி மிக பிரசண்ட பண்டிதர். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி, சின்னகலியன் ஸ்வாமிக்கு நெருங்கின தேஹாநுபந்தியென்றும், ஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளின பின்பு இவரிடத்தில் சாஸ்த்ரங்கள் பயின்று தேர்ச்சி பெற்றாரென்றும் கேள்வி.

...

...

(தொடரும்)

கடிதம்

(1)

T. A V வரதன்,
சென்னை.

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபனாசார்யோபய வேதாந்தாசார்யராய் ஸ்ரீஜகதா சார்ய ஸிம்ஹாஸனாதிபதியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் பத்மவிபூஷண மஹாபஹிமோ பாத்யாய மஹாவித்வான் ஸ்ரீ ஸ்வாமி என்னிதியில் அடியேன் நீசனேன் நிறை வொன்றுமில்லென் திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை (மடவிளாகம்) வரததாஸன் செய்யும் ஸப்ரணாம விஞ்ஞாபனம்.

கடந்த ஞாயிறன்று (6-8-78 இவ்விடம் வில்லிவாச்சகத்தில் “ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் கைங்கர்ய ஸபா” ஸ்தாபகர்களுள் முதல்வரான ஸ்ரீ உவேடாட்டர் ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார் திருமாளிகையில் அடியேனைக் கொண்டு ஆழ்வார்கள் கண்ட இராமன் என்னும் விஷயமாக உபந்யாஸம் ஏற்படுத்தப்பட்டு நன்கு நிறை வேறியது உபந்யாஸம் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரையில் ஒவ்வொரு வ்ஷயமும் ஒவ்வொரு அக்ஷரமும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய க்ரந்தங்களிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டவை. ஸ்ரீ ஸ்வாமி அனுக்ரஹித்துள்ள 2000 (இரண்டாயிரம்) நூல்களுள் உபந்யாஸங்களும் அடியேன்போல்வாருக்கு ஜீவாதுவாக உள்ளன. ஸ்ரீ ஸ்வாமியினடத்தல் குருகுல வாஸம்பண்ணி நேராக அமைந்த சிஷ்யர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாகத் தோன்றினாலும், ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளைச் சிந்தையில் இருத்திக் கொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருவருளுக்கு இலக்காகி ஸ்ரீ ஸ்வாமியினுடைய க்ரந்தங்களைக் கொண்டு ஏராளமான சிஷ்யர்கள் (பல நூற்றுக்கணக்கான சிஷ்யர்கள்) வடதேசம், தென் தேசம் குறிப்பாக சென்னை மாநகரம், ஸ்ரீரங்கம், மதுரை, கோவை முதலான இடங்களிலே, வல்லவர்களாக விளங்கிவருகிறார்கள்.

நேற்றைய தினம் (7—8—78) திருவாடிப்பூரத்தன்று ஸ்ரீஸ்வாமி டெலிவ்ஷன் (T V) மூலமாக ஆண்டாள் வைபவத்தை உபந்யஸிக்க அடியேன் டல நண்பர்களுடன் கண்டுகளித்து ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருமுகத்தைஸேவிக்கும் பாக்கியமும் பெற்றோம்.

ஸ்ரீஸ்வாமி, ஸ்ரீபேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவருளால் பல்லாண்டு பல்லாண்டு எம்பெருமானாரைப்போலே வையம் மன்னி வீற்றிருந்து எழுந்தருளியிருந்து அடியோங்களுக்கு அருள் செய்தருள பிரார்த்திக்கிறேன்

வேணும் தாஸஸ்ய விஞ்ஞாபனம்,

மதுரகவிதாஸன்,

தி. அ. வரத தாஸன், (வில்லிவாக்கம்)

(2)

நாச்சியார் திருமொழி காலகோப சாற்றுமுறை

—கு. வி. க்ருஷ்ண ஸ்வாமி, திருவல்லிக்கேணி.

28—8—78 வெள்ளிக்கிழமையன்று தியாகராய நகர் ஹென்ஸ்பேன் ரோட்டாக்டர் உ. வே. V. ராமய்யங்கார் திருமாளிகையில் சொல்லழகர் ப்ரவசன வாசஸ்பதி ஸ்ரீஉவே. K. A. மணவாளயங்காருடைய நாச்சியார் திருமொழி காலகோப சாற்று முறை வெகு விமரிசையாக நடந்தேறியது அவ்வமயம் ஸ்ரீஉவே. C. ஜகந்நாதாசாரியார் ஸ்வாமி தலைமை வகித்தார் Dr ராமய்யங்கார் தனது முகவுரையில் அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். உபந்யாசகரைப் பொன்னாடை போர்த்து கௌரவித்துப் பேசுகையில் வைகுண்டவாஸியான ஸ்ரீஉவே காரப்பங்காடு வெங்கடாசாரியார் ஸ்வாமி தன்னுடைய அந்திம காலத்தில் நாச்சியார் திருமொழியில் “காலையெழுந்து...அவன் வார்த்தையுரைக்கின்றவே” என்கிற பாசுரத்தைத் தம்புடைய டாக்டர் அண்ணாமலைக்குச் சிறிதுநேரம் உபந்யசித்தாராம். ஆகையால் காரப்பங்காடு ஸ்வாமியின் நெஞ்சு, நினைவெல்லாம் நாச்சியார் திருமொழி அநுஸந்தானம் செய்து (தே) போந்தார் என்று பரக்கப்பட்டேசினார். C. ஜகந்நாதாசாரியார் ஸ்வாமி நாச்சியார் திருமொழியைக் கம்பநாட்டாழ்வார் கையாண்ட இடங்களைத் திற்பட்ட எடுத்துரைத்தார் ஸ்ரீ மணவாளனையும் நன்புகழ் சேரப்பெற்றவாழ வாழ்த்து கூறியருளினார் ஸ்ரீஉவே குமாரவாடி செ. ராமாநுஜாசாரியார் ஸ்வாமி, Dr K. V. ராமன் முதலானோர் பூர்வாசாரிய வ்யாக்யானங்களை வழி மரபு பிறழாமல் உபந்யசித்த ஸ்ரீஉவே மணவாளனைப் புகழ்ந்து பேசினார் ஸ்ரீ கபிஸ்தலம் உவே ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் நன்றி உரை நவில விழா இனிது முடிந்தது.

ஸ்ரீகாஞ்சீ மஹாவித்வான் ஸ்வாமி ஸ்ரீமுகம் மூலமாக அளித்த மங்களாசாஸனம்—உவந்து நினைந்த வெண்பா முந்துறமுன்னம் உபந்யாசகரால் வாசித்தது

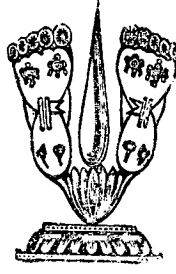
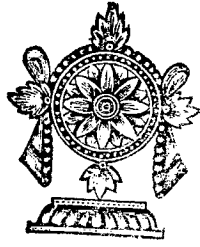
உவே. ரங்கதுரை ஸ்வாமி பெங்களூருக்குச் சென்றிருக்கிறபடியால் அவர் அடியேனுக்கு இட்ட இச்சிறிய பணியை நிறைவேற்றினேன்

தாஸன்,

கு. வி. க்ருஷ்ணஸ்வாமி,

7, சிங்கராசாரி தெரு.

ஸ்ரீ
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

எம்பெருமானார் பெருமையனுபவம்

(ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாவித்வான். அண்ணங்கராசாரியர்)

1. "ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும் வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர்!—ஏழ்பாருமுய்ய வெதிராச ருதித்தருளும் சித்திரையில் செய்யதிருவாதிரை" என்ற மணவாள மாமுனிகளின் தீவ்ய ஸ்ரீஸூக்தியை முந்துற அநுஸந்தித்து, சித்திரையில் திருவாதிரையைச் சிறிது சிந்தனை செய்வோம். இந்த நன்னாளின் சிறப்பை நம் மணவாள மாமுனிகள் தாமே ஒரு சீரிய செய்யுளினால் ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் வெளியிட்டருளியுள்ளார். அது தன்னில் ஸ்வாமியின் பெருமைகள் பெரும்பாலும் அடங்கியுள்ளன.

2. "சங்கரபாக்கரயாதவபாட்ட ப்ரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறைவாழ்ந் திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினி வீறுநமக்கிலையென்று மிகத்தளர் நாள்
மேதினி நஞ்சுமையாறுமெனத் துயர்விட்டு விளங்கிய நாள்
மங்கையராளி பராங்குசமுன்னவர்வாழ்வு முனைத்திடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலைமற்றுமுவந்திடுநாள்
செங்கயல்வாலிகள் குழ் வயல்நாளுஞ்சிறந்த பெரும்பூதூர்ச்
சீமானினையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரை நாளே." என்பதேயது.
(இப்பாசரத்தின் தாற்பரியத்தைச் சுருங்க வுரைப்போமிங்கு.)

3. எம்பெருமானார் திருவவதரிப்பதற்கு முன்னே பலபல மாயமதத்தவர்கள் இவ்வுலகில் மறிந்து வேதங்களுக்கு ஏலாத பொருட்களை ஏறிட்டுரைத்துத் தத்துவார்த்தங்களை கேட்பாப் படுத்தியிருந்தார்கள்; அதனால் வேதங்களும் "நமது கதி இப்படியாயிற்றே! என்று சாலவும் வருந்திக் கிடந்தன; எப் பெருமானார் திருவவதரித்தவன்றே அவற்றின் வருத்தம் தொலைந்து அவை மகிழ்ச்சி பெறத்தொடங்கிவிட்டன. "நாரணனைக்காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது" என்றார் அமுதனாரும். இதனால் ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாடனாசார்யத்தவம் [ஸ்வாமியொருவர்க்கே தகுமென்ற தாயிற்று.

4. அன்றியும், இந்நிலவுலகில் கலிபுருஷன் நெடுநாளாகச் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டு தனது பராக்கரமமே ஓங்கி வளருமாறு அரசாட்சி புரிந்து வந்தான்; அன்னவனும் எம்பெருமானார் திருவவதரித்தவன்றே “கலியுங் கெடுங் கண்டுகொண்டீன்!” என்ற முதுவர் மொழி பலிக்குங்காலம் வாய்த்ததுபோலுமென்று துணிந்து இனிநாம் மாள்வதன்றி வாழ்வதற் கில்லையென்று தளர்ச்சி யெய்தத் தொடங்கிவிட்டான். “இறந்தது வெங்கலி” என்றார் அமுதனாகும். கலிகோலாஹலக்ரீடாமுதாக்கரஹமபாஹரத்” என்றார் பட்டரும்

5. அன்றியும், பூமிப்பிராட்டியானவள் ‘ஸர்வம்ஸஹா’ என்று பெயர்பெற்றிருந்தாலும் நல்லார்கள் பலபல கோடிக்கணக்காகத் தன்மீது வாழப்பெற்றாலும் அவர்களைப் பஞ்சுச்சுருள் போல் சிறிதும் ஆயாஸமின்றித் தாங்கி நின்று. தீயவர் ஒருவரிருவர் இருப்பினும் இருப்பு மூட்டை தாங்குவதலைப்பால் மிகமெலிந்து நிற்பள். உடையவர் திருவவதர்ரத்திற்கு முன்னே நல்லவர்கள் மிக மெலிந்து தீயவர்களே மிக மலிந்திருக்கப்பெற்றதலைப் பூமிப்பிராட்டி பொறுக்க கொணர்ச் சமைநிலை மிகவும் துயநற்றுக் கிடந்தாள்; அன்னவள் எம்பெருமானார் திருவவதரித் தவன்றே, ‘இனி இந்நிலவுலகில் தீயார் ஒருவருமின்றிக்கே அனைவரும் நல்லவராகவே வாழ்ச்சி பெறுவார்கள்’ என்று சிக்கெனத்துணிந்து இனி நமக்குப் பொறுக்கவொண்ணாத பாரம் சிறிது மிராதென்று தேறித் துயர்விடத் தொடங்கினள். “பல்கலையோர் தாம் மன்னவந்த விராமா னுசன்” என்றார் அமுதனாகும்.

6. அன்றியும், பல ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் திருவவதரித்து, அருமருந்தன்ன ஸ்ரீ ஸூக்திகளை உகவியருளியிருந்தாலும் அவற்றுக்கு ஸர்வதோமுகமான ப்ரசாரம் ஏற்படாமலும் அழகிய வியாக்கியானங்கள் அமையாமலுமிருந்ததலை “நம்முடைய அரிங் பெரிய காரியங்கள் உலகுக்குப் பெரிஷும் பயன்படவில்லையே” என்று அவர்களெல்லாரும் களிப்பின்றியே குன்றி யிருந்தனர்; எம்பெருமானார் திருவவதரித்தவன்றே “இனி ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் ஷீஷ்யாதி க்ரந்தங் கள் ஓங்கி வளர்ப்பெறுமாதலால் நமக்கொரு குறையில்லை; நாம் செய்திருந்த காரியங்களெல் லாம் சகசாகமாகப் பணைக்கும்படியான பாக்கியம் வாய்க்க நற்சமயம் வந்துவிட்டது.” என்று துணிந்து அன்னவர்கள் அளவிலாத ஆனந்தமெய்தத் தொடங்கினர். “தென்குருகை வள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ்மறை வாழ்ந்தது” என்றார் அமுதனாகும்.

7. அன்றியும், எம்பெருமாள் தாம் பரமபதத்தில் பரவாஸுதேவனாக வீற்றிருந்து ஏழு லகம் தனிக்கோல் செலுத்தியிருக்கமிருப்பிலும், திருப்பாற்கடலில் அடியார்கள் கூக்குரல் செலிப்படுமாறு வெள்ளைவெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தையாக விரித்திருந்து அதை விட்டுப் பறப்பட்டு ராவண கம்பகர்ண கம்ஸ சிகபாலாதிகளைத் தொலைத்திட்டு உலகை வாழ் விக்க ராமகிருஷ்ணாதி விபலாவ காரங்கள் செய்தவற்றிலும், கருதரிய வுயிர்க்குயிராய்க் கரந் தெங்கும் பரந்துறையுமிருப்பிலும் த்ருப்தி டெருதே. கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் திரு தெங்கும் பரந்துறையுமிருப்பிலும் த்ருப்தி டெருதே. கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் திரு பயனற்றதாக ஆய்விட்டதே ! என்று வருந்தவேண்டியிருந்தது எம்பெருமானார் திருவவதரிப் பதற்கு முன்னே. இப்பெரியார் இவ்வுலகினிற் போந்தவன்றே- “ஸர்வதேச தசாகாலேஷு அவ்யாஹுச பராக்கரமா, ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸர முஜ்வலா, திகந்த வ்யாபிநீ பூயாத ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ” என்று நீழேயூழி நாடெங்கும் போற்றுப்படியாக ஸகல திவ்ய தேசங்களிலும் அற்புதமான சீர் திருத்தங்களும் கைங்கர்ய அபிவிருத்திகளும் இனி ஒளிமல்கு மென்று துணிந்து அர்ச்சாவதார எம்பெருமாண்கள் குறை தீர்ந்து மகிழ்த்தொடங்கினர். ஆக

இங்ஙனம் வேதவேதாந்தங்கள் களிப்புறவும், கலிபுருஷன் தேய்வுறவும், மண்மாத்ரு மகிழ்வுறவும் பூருவர்கள் யாவரும் பொலிவுறவும், எம்பெருமான் தானும் இன்புறவும் அமைந்த நன்னூள் சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை யொன்றேயாம்.

8. இத்திருநன்னூளிலே தோன்றிய பேராசிரியர் ஆதிசேஷனுடைய அவதாரமென்றும் மற்றும் பலவாறாகவும் பெரியோர் பணிப்பர். நூற்றந்தாதியில் "அடையார் கமலத்தலர்மகள் கேள்வன் கையாழி யென்னும் படையோடு நாந்தகமும் படர்தன்டும் ஓன்சார்ங்க வில்லும் புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப்பூதலங் காப்பதற்கென்றிடையே இராமாநுசமுனியாயின விந்நிலத்தே" என்னும் பாசுரத்திலும், "ப்ரதயந் விமதேஷு தீக்ஷண பாவம் ப்ரபுரஸ்தம் பரிரக்ஷணே யதீந்தர்; அப்ருதக் ப்ரதிபந்ந யந்மயத்வைர் வவ்ருதே பஞ்சபிராயுணதர் முராரே:" என்ற யதிராஜ ஸப்ததி ஸுலக்தியிலும் "எம்பெருமானார் பஞ்சாயுதாழ்வார்களின் அவதாரம் என்னும் விஷயம் காட்டப்பட்டுள்ளது. "விச்வம் த்ராதும் விஷய நியதம் வ்யஞ்ஜி தாநுக்ரஹஸ் ஸந் விஷ்வக்ஸேநோ யதிபதிரபூத் வேத்ரஸாரஸ் த்ரிதண்ட:" என்கிற யதிராஜ ஸப்ததி ஸுலக்தி யொன்றில் விஷ்வக்ஸேநாவதாரமென்னும் விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

9. திருவனந்தாழ்வானுடைய திருவவதாரமென்னும் விஷயத்தைப் பற்பல ஆசிரியர்கள் பேசியுள்ளார்கள். அதனை சேஷாவதாரச் சிறப்புநூலில் விரியவுரைத்தோம், [அதன் மறுபதிப்பு அச்சில்] எம்பெருமானுடைய பூர்ண கடாக்ஷ பாத்ரபூதராய் அவர் திறந்துக் தேவு மற்றறி யாதே ஈடுபட்டிருந்த மஹாப்ராஜ்ஞரான கருட வாஹன பண்டிதர் பணித்த திவ்ய ஸூரி சரித மென்னும் மஹா காவ்யத்தில் பதினேழாவது ஸர்க்கத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜ வைபவம் சொல்லி புருந்தவிடத்து "பெளஜங்கம் வபுரபஹாய சேஷபோகீ யத்ரூபம் த்ரிபுவநவந்திதம் ஜகாம்" என்று பணித்திருப்பதும், உடையவருடைய அந்தரங்க சிஷ்யர்களில் ஒருவரான வடுகநம்பி பணித்த யதிராஜ வைபவ க்ரந்தத்தில் "வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸமர்த்தநாய பாஹ்யாந்தர ப்ராந்த மதாபநுத்த்யை, சேஷாம்சக: கேசவயஜ்வதேவ்யாம் தேஜோநிதி: கச்சிதஹாவிராலி த்ஸு என்றுள்ளதும் முக்கியமாக இங்கு அநுஸந்தேயங்கள்.

10. இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் "நல்லார் பரவுமிராமாநுசன்" என்ற எண்பதாம் பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் "...அநந்த: ப்ரதமம் ரூபம் லக்ஷ்மணஸ்து தத:பரம், பலபத்ர ஸ த்ருதீயஸ்து கலௌ ராமாநுஜஸ் ஸம்ருத:" என்கிற ஆர்ஷ்வசனம் உதாஹ்ருதமாகக் காண்கிறது. இந்த ச்லோகத்தில் "கலௌ கச்சித் பவிஷ்யதி" என்கிற பாடமாகவும் கடையடி காண்கிறது. இப்பாடமே பொருத்தமானதென்பர்.

11. இப்பேராசிரியருடைய ப்ரபாவ விசேஷங்களைப் பார்க்குமிடத்து, நித்யமூக்தர்களை வரும் திரண்டுவந்து திருவவதரித்தபடியே என்றும் சங்கிக்கலாயிருக்கும், அபரிச் சேத்ய ப்ரபாவங்கள் மிகுந்த இவ்வாசார்ய சிகாமணி தம்முடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் பிற்பட்ட ஆசார்யர்களுக்கும், தம்முடைய திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசார்யர்களுக்கும் உஜ்ஜீவனம் தந்தருளியதாக அக்காலத்திலிருந்த மஹான்கள் உபச்லோகித்துள்ளார்கள். இதைச்சிலர் அதிசயோக்தியென்றுகொண்டாலும் அங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறுதற்கு ஏற்ற பெருமேன்மை இப்பெரியார் பக்கல் நிரம்பியிருந்ததென்று கொள்ளத் தட்டில்லையாயிற்று. (இதைப்பற்றி மேலே விவரிப்போம்)

12. எம்பெருமானுடைய திருமேனியின் தோற்றமே அநுபவ ரஸிகர்களுக்குத் தேனும் பாலும்முதுமாக உள்ளந்தோறு முள்ளம் தித்திக்கும், "காணிலுமுருப்பொலார்" என்னும்படியிராநின்ற யதிகளின்படியன்றியே எம்பெருமானுடைய பரம விலக்ஷணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸந்நிவேச அமைதியை "காஷாய சோபி கமநீயசிகாநிவேசம் தண்டத்தரயோஜ்ஜ்வல கரம் விமலோபவீதம், உத்யத்திநேசநிப முல்லஸதுர்த்வ புண்ட்ரம் ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருசோர் மமாக்ரே" என்றும், "உபவீநிநமுர்த்வ புண்ட்ரவந்தம் த்ரிஜகத் புண்யபலம் தரிதண்ட ஹஸ்தம், சரணுகதஸார்த்தவாஹமீடே சிகயா சேகரிணம் பதிமயநீநாம்" என்றும் பூருவர்கள் பரம போக்யமாகப் பேசிய நுபவித்துப்போந்தார்கள்.

13. இவ்வடிவழகுவிஷயமாக இன்கவையே வடிவெடுத்ததென்னலாம்படி எம்பார் அருளியுள்ள பாசரம், "பற்பமெனத்திகழ் பைங்கழலுன்றன் பல்லவமே விரலும், பாவனமாயிய பைந்துவராடை பதிந்தமருங்கழகும், முப்புரிநூலொடு முன்கையிலேந்திய முக்கோல் தன்னழகும், முன்னவர்தந்திடுமொழிகள் நிறைந்திடு முறுவல்லிலாவழகும், கற்பகமேவிழி கருணை பொழிந்திடு கமலக்கண்ணழகும், காரிசுதன்கழல் சூடியமுடியும் கணநற்சிகைமுடியும், எப்பொழுதும் எதிராசர்வடிவழகு கென்னிதயத்துளதால் இல்லையெனக்கெதி ரில்லையெனக்கெதி ரில்லையெனக்கெதிரே." என்பதாம்,

14. இவ்வாசிரியர்க்கு ராமாநுஜத் திருநாமம் எதனால் இடப்பட்டதென்று ஆராயுமளவில். முன்னோர்களுடைய நூல்களிலிருந்து இங்ஙனே அறியலாகிறது: - ஸ்ரீராமாநுஜனென்னுஞ் சொல் ஸ்ரீராமபிரானுடைய தம்பி யென்னும் பொருள் கொண்டது, தசரதாத்மஜானை இராமா பிரானுக்கு இளையோனாக அவதரித்த லக்ஷ்மணன் என்றபடி. இவன் இடை வீடின்றிக் கைங்கரியமே போதுபோக்காக இருந்தது போல ஸ்வாமி உடையவரும் கைங்கர்யத்தையே பெருஞ் செல்வமாகக் கொண்டிருக்கப் போகிறாரென்பதை அவதார ஸமயத்திலேயே யோகத்ருஷ்டியினு லறிந்தவரும் இவர் தமக்கு மாதுலருமான திருமலை நம்பியென்னுமாசிரியர் இவர்க்கு ஸ்ரீராமா நுஜனென்று நாமகரணஞ் செய்தருளினார் என்பதாக.

15 ஸ்ரீராமபிரான் கைகேயியின் வரப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்றும் வியாஜமாகக் கானகஞ் செல்லப் புறப்படும்போது இளையோனான இலக்குமணன் தானும் நிர்ப்பந்தித்துத் தன்னையும் உடனழைத்துச் செல்லும்படி வேண்டினன். தானும் காட்டுக்கு வர விரும்பியது எதற்காகவென்னில்; *பவாம்ஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா கிரி ஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே, அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதச் ச தே* என்பது அப்போது இவ்வினையை பெருமானுடைய வார்த்தையாக ஸ்ரீ ராமாயணத்தில் உலகறிய நிற்கும் ச்லோகம். "தேவரீர் பிராட்டியோடுகூட சித்திரகூடத்தாழ்வரை முதலானவிடங்களில் இன்புறும் போது அடியேன் ஒழிவில்காலமெல்ல முடனாய்மன்னி வழுவிவாடிவடிமைகள் செய்யப்போகிறேன்" என்பது மேலே குறித்த ச்லோகத்தின் கருத்து இப்படியே அவ்வினையோன் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் அடிமையெனும் அத்தாணிச் சேவகஞ் செய்தே கழித்தனன். அதுபோலவே ஸ்வாமி உடையவரும் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் தொண்டுபூண்டே கழித்தருளினரென்பது அவரது திவ்ய சரிதையில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற விஷயம். தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்ததும் மாறனுரை செய்த தமிழ்மறை வளர்த்ததும் முதலானவை ஒப்புயர்வற்ற கைங்கர்யங்களன்றோ. ஆக இக்காரணம் பற்றியே ஸ்வாமிக்கு ராமாநுஜனென்னுந் திருநாமமிடப்பட்டதென்பது மிகப் பொருத்தம். லக்ஷ்மண முனியென்றும் இளையாழ்வா ரென்றும் வழங்குகின்ற அவரது திருநாமங்களும் இதனை வற்புறுத்தி நிற்கும்.

16. இனி, ராமாநுஜனென்ற திருநாமம் லக்ஷ்மணனுக்குப் போலவே கண்ணபிரானுக்கும் பொருந்தியதே. 'பலராமனுடைய தம்பி' என்னுங்காரணத்தினால் கண்ணபிரானை ராமாநுஜனென்னக் குறையில்லை யன்றே. ஆனதுபற்றியே முகுந்தமலை யென்னும் உலகமறிந்த ஸ்தோத்திரத்தில் "ஹே ராமாநுஜ ஹே ஜகத்த்ரய குரோ! ஹே புண்டரீகாஷு மாம் ஹே கோபீஜநநாத! பாலய" என்று ராமாநுஜனென்ற திருநாமத்தினாலே கண்ணபிரான் அழைக்கப்பட்டுள்ளான். ஆகவே கண்ணபிரானுடையதான அந்தத்திருநாமமே ஸ்வாமி உடையவர்க்குச் சாத்தப்பட்டதென்று கொள்ளுகிற ஸம்பிரதாயமும் ஒன்றுண்டு. ஸ்ரீநிகமாந்த தேசிகன் பணித்த யதிராஜ ஸப்ததியில் "சமிதோதய சங்கராதிசர்வ: ஸ்வபலாத் உத்த்ருதயாதவ ப்ரகாச:, அவரோபிதவாந் ச்ருதேரபார்த்தாந் நநு ராமாவரஜஸ் ஸ ஏஷ பூய:" என்பவர்களால் இவர்க்கு ஆதாரமாக அவதரித்ததாகும்.

17. கண்ணபிரானுக்கும் உடையவர்க்கும் பல படிங்களும் ஸாம்யமுண்டு. கண்ணபிரானுக்கத் தோன்றின பகவான் செய்த செயல்களும் ஸ்ரீராமாநுஜர் செய்தருளின செயல்களும் ஒத்திருக்கையாகிய ஒற்றுமைநயம் ஈண்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது. மேலே யெடுத்துக் காட்டிய சமிதோதய சங்கராதிசர்வ: இத்யாதியான யதிராஜஸப்ததிச்லோகரத்தினத்தில் கண்ணனுக்கும் உடையவர்க்கும் ஸாம்யம் சிலேடையினால் நிர்வஹிக்கப்பட்டுள்ளது: அது வடமொழிக்கடலில் ஆழ்ந்தவர்கட்கே ரஸிக்கக்கூடியது. அதைப்பற்றிப்பிறகு விரியவுரைப்போம்; இப்போது இங்கு நாம் நிரூபிக்கும் ஒற்றுமை சரித்திரப்போக்கில் ஸம்பந்தப்பட்டதாகும். கேண்மின்:-

(கண்ணனுக்கும் ஸ்ரீராமாநுஜர்க்கும் 16 வகையான ஒற்றுமைகள்.)

18. கண்ணபிரான் திருவவதாரஞ் செய்த இடம் சிறைக் கூடம் என்பது உலகமறிந்தது. ஸ்ரீராமாநுஜர் அவதரித்த இடமும் சிறைக்கூடமே. எப்படியெனில் அமரரோடு உயர்விற அசன்று அறுவர்தம் பிறவி யஞ்சிறையே [திருவாய்மொழி 1-3-11] என்ற நம்மாழ்வார் திருவாக்கின்படி இந்த ஸம்ஸார மண்டலமே ஒரு சிறைக்கூடமன்றே. இஃது இருள்தருமா ஞால மாதலால் இருள் மலிந்த விடத்தே வந்து பிறந்தார் உடையவர். கண்ணனும் இருள் நாள் பிறந்த வம்மான் என்ற திருமங்கையாழ்வார் பாசுரத்தின்படியும் வேண்டித்தேவிரக்க-விங்கிருள் வாய் வந்து பிறந்ததும் என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரத்தின்படியும் இருள்மலிந்த போழ்தன்றே வந்து பிறந்தது.

19. கண்ணபிரான் அவதரித்தபோது *ஜாதோஸி தேவதேவேச சங்கசக்ரகதாதர என்கிறபடியே சங்கொடு சக்கரமேந்துந் தடக்கையனாகவே சுடர்விளக்கத்தோடு திருவவதரித்தான். ஸ்வாமி அவதரிக்கும்போதும் நம்போவியரைப்போலே அமுதல் அரற்றுதல் செய்யாதே மிக்க ஞான வெள்ளச் சுடர் விளக்கத்தையே காட்டிக்கொண்டு அனைவரும் வியப்புமுறாமறு அவதரித்தார். கண்ணபிரான் பிறந்த விடம் ஒன்று; இளமையில் வளர்ந்த விடம் வேறொன்று பிறகு வளர்ந்தவிடம் மற்றொன்று. (அதாவது) வடமதுரையிலே பிறந்தது; திருவாய்ப்பாடியிலே இளமையில் வளர்ந்தது; பிறகு முதுமையில் த்வாரகை முதலான விடங்களில் வளர்ந்தது ஆசாரியரும் பிறந்தது ஸ்ரீபெரும்பூதாரில்; இளமையில் வளர்ந்தது காஞ்சீபுரியில்; பிறகு வளர்ந்தது ஸ்ரீரங்கம், திருநாராயணபுரம் முதலான விடங்களில், [மற்றொரு வகையுமுண்டு:] "திருமந்திரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து" என்கிற நம்முன்னோர்களின் முதுமொழியின்படியே திருவஷ்டாசுர மஹா மந்திரத்தினால் ஸ்வரூபவுணர்ச்சி பெறுதலாகிற பிறவியைப் பெற்று, த்வயம் என்கிற மந்த்ரரத்தினால் அநுஸந்தானத்தையும் அதன்படி அனுட்டானத்தையுமே செல்வவாழ்ச்சியாகக் கொண்டிருப்பவரென்க. பிறக்குமிடம் திருமந்த்ரம்; வளருமிடம் த்வயம். ஆகையாலே இதனால் கண்ணனோடு ஒப்புமை.

20. கண்ணபிரான் பிறந்த வயிற்றில் இவனெருவனே பிறக்கவில்லை ; * மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோத இழந்தவன் தன் வயிற்றில், சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய்* பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-3-1) என்கிறபடியே மற்றும் பல மக்கள் பிறந்தாரென்று; ஆனால் அந்தப் பிள்ளைகளினால் உலகுக்கு யாதொரு உதவியும் நேர்ந்ததில்லை; அவர்கள் பிறந்ததும் இறந்துமே தெரியவகின்றது, இதுபோல, எம்பெருமானார் திருவவதரித்த இவ்வுலகத்தில் மற்றும் பலபேர்களும் ஓக்கப்பிறக்கின்றார்களெனினும் அவர்களால் உலகுக்கொரு நன்மையுமில்லையாயிற்று. அவர்களின் பிறப்பும் இறப்புமேதான் உலகுக்குத் தெரியும்.

21. கண்ணபிரான் வடமதுரையில் நின்றுத் திருவாய்ப்பாடிக்கு எழுந்தருளும்போது 'வஸுதேவோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோதகோ யயெய' என்னும்படி பேராழமான பெருவெள்ளமும் முழந்தாளளவாக வற்றிப்போயிற்றென்று தெரியவருகிறது, அதுபோல ஆசாரியர் சிறிது ஸஞ்சரிக்கத் தொடங்கும்போதே " பிறவியென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும் பதமாகின்றதால்" என்ற பெரியாழ்வார் திருவாக்கின்படியே ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் கடலும் வற்றத் தொடங்கிற்றென்க;

22. பரார்ப்பரணை பெருமான் தனது பெருமைகளை யெல்லாம் மறைத்து அடக்கிக் கொண்டு நீறு பூத்த நெருப்புப்போலாகி இடக்கை வலக்கை யறியாத ஆயர்களோடே கலந்து பழகினான்; அதுபோல எம்பெருமானாரும் மிகுஞானச் சிறுகுழவியாய்த் தமது ஞான சக்திப் பெருமைகளையெல்லாம் மறைத்துக்கொண்டு அறிவிலா மனிசரோடே கலந்து பழகியிருந்தனர், கண்ணன் இடையர்களோடு மாத்திரம் கலந்து பழகியிருந்தானல்லன்; தன்னை வதைக்க வழிபார்த்திருந்த ஆஸூரப்ரக்குதிகளோடும் கலந்திருந்து காலங் கழித்தான், எம்பெருமானாரும் தம்மை மாய்க்கவெண்ணின யாதவப்ரகாசர்போல்வாரிடத்திலும் கலந்திருந்து காலங்கழித்ததுண்டே

23. வளர்த்தருளிடத்தில் தீயபுத்திக் கம்சனால் ஏவப்பட்ட பூதனை தாய்வேஷம் பூண்டு வந்து நஞ்சு தீற்றிய முலையை உண்ணக் கொடுத்துக் கண்ணனைக்கொல்ல முயன்று தானே முடிந்து போனான். இந்தப் பூதனையின் வரலாற்றைப் பேசுகின்ற தேசிகர் யாதவாப்யுதயத்தில் * கம்ஸப்ரயுக்தா கில காபி மாயா * என்று மாயை யென்கிற சொல்லால் கூறினர். மாயை யென்று மூலப்ரக்குதிக்குப்பெயர், அது உண்மையில் வீஷம் போன்றதாயிருக்கச் செய்தேயும் தன்னிடத்தில் போக்யதா புத்தியை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு தன் பக்கலிலே யீடுபடுத்தி நம்போல்வாரை முடிக்கப் பார்க்கிறது. ஆசாரியரையும் முடிக்கப் பார்க்கையில் அவரை முடிக்கமாட்டாமல் அவரது அளவற்ற பெருமையினால் தானே முடிந்து நின்று.

24. * கள்ளச் சகடங் கலக்கழியக் காலோச்சி * [திருப்பாவை...6] என்றபடி அஸூரா வேசம் பெற்றவொரு சகடத்தைக் கண்ணன் திருவடிஸ்பர்சத்தால் நொறுக்கி முறித்து முடித் தான் என்பது ப்ரஸித்தம். எம்பெருமானாரும் தமது திருவடி ஸ்பர்சத்தால் சகடபங்கஞ் செய்தவரே. (எப்படியென்னில்) ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டுபோகும் ஸாதனம் சகடமெனப்படுவது. இங்கிருந்து நாம் அப்பால் செல்லப் பல வழிகளுண்டு; நரசம் சுவர்க்கம் முதலானவற்றின் வழிகளிற் கொண்டு செல்லுவது கள்ளச்சகடமாகும்; ஆசாரியருடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் அது தொலைந் தொழிந்ததேயாம். அர்ச்சிராதி மார்க்கமாகிய நல்வழியிற் செல்லும் ஸாதனமே மேம்பட்டுத் தீயவழிகளில் செல்லும் ஸாதனம் சிதைந் தொழிந்ததென்க

25. சயிற்றினால் சட்டி ஒருரலிலே பிணித்துவிடப்பெற்ற கண்ணன் அவ்வரலையுமிழுத்துக் கொண்டு தவழ்ந்து இரட்டை மருத மரங்களின் நடுவே யெழுந்தருளியபொழுது அவ்வரல் குறுக்காய் நின்று இழுக்கப்பட்டபடியினாலே அந்த இரட்டை மரங்களிரண்டும் மூறித்து விழுந்தனவாக யமளார்ஜுன பங்கு விருத்தாந்தமுள்ளது. இணைபிரியாதே நின்று இரட்டை மருத மரங்கள் போல இணைபிரியாது நின்று நம்மை நலியுமவை பலவுண்டு; பகவத் கீதையில் நான்காவது அத்தியாயத்தில் * த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸூ: * என்றும். ஏழாவது அத்தியாயத்தில் * த்வந்த்வமோஹேந பாரத * என்றும், பதினேந்தாமத்தியாயத்தில் * த்வந்த்வவர் விழுத்தாஸ் ஸுகது:க்கஸம்ஜ்ஜை: * என்றும் இப்படிப் பலவிடங்களில் த்வந்த்வம் (இரட்டை) என்று பல சொல்லப்பட்டுள்ளன; இன்பு தன்பு, அஹங்கார மமகாரம், சாமக்ரோதம், புண்ணிய பாபம் .. என்னு மிலையெல்லாம் இரட்டைகளாம்; இவையெல்லாம் எம்பெருமானார் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்ற வளவிலே இற்றொழிந்தனவென்க.

26. வையபிரமும் சண்டாள் பிள்ளைவாயுளே * என்றும் * வாயுள் வையகங் கண்ட மடநல்லார் * என்று சொல்லுகிறபடியே கண்ணபிரான் தனது திருவாயில் ஏழலகங்கனையும் அன்பர்களுக்கக் காட்டினான் அதுபோல எம்பெருமானாரும் 1. ச்ருதிகள் 2. ஸ்மிருதிகள், 3. இதிஹாஸங்கள்- 4. புராணங்கள், 5. பாஞ்சராத்திரங்கள், 6. அழ்வாரருளிச்செயல்கள், 7. ஆசாரிய தீவ்யஸூத்திகள் ஆகிய ஏழையும் தமது திருவாக்கில் அன்பர்கட்குக் காட்டினார்.

27. யமுனையாற்றில் ஓர் மடுவில் இருந்துகொண்டு அம்மடு முழுவதையும் தன் விஷாக்கினியினால் கொதிப்படைந்த நீருள்ளதாக்கிப் பெருங்கேடு விளைத்த காளியனென்னுங் கொடிய நாகத்தைக் கண்ணபிரான் கொழுப்படக்கினன். இவ்வரலாற்றையாதவாய்புதய காளியத்தில் தேசிகர் கூறுமிடத்து (4-125) ஸீராமாநுஜர் செய்தருளின செயலையே உவமையாகக் காட்டியருளினார். ஐந்தலைவாய் நாகமாகிய காளியன் யமுனையாற்றைக் கலக்கிக் கெடுத்தது- விஷவாக்குகளான புறமதத்தவர்கள் மனம்போனபடியெல்லாம் கூறும் தவறான பொருள்களாலே வேதங்களைக் கெடுத்தபடியாம். அந்தக் கெடுதியைக் கண்ணபிரான் நீக்கி யமுனையை எல்லாரும் இனிமையாகப் பருகும்படி செய்தது- ஸ்வாமி தவறான பொருட்களை நீக்கி நல்ல பொருட்களை வெளியிட்டு வேதத்தை ஸத்துக்களுக்கு உபஜீவ்யமாக ஆக்கின படியாம். யமுனையின் ஸ்தானத்தியவேதம்; காளியன் ஸ்தானத்தில் சூதர்க்கவாதிகள்; கண்ணன் ஸ்தானத்தில் ஆசாரியர். தூல் பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை என்னும்படி யமுனையாறு இடையறாத பகவத் ஸம்பந்தத்தை யுடையதாயிருந்தது போல வேதமும் பகவத் ஸம்பந்தத்தை நியதமாக வுடைத்தாயிருக்குமிறே.

28. காளியன் ஐந்து தலைகளாலும் நஞ்சை யுமிழ்ந்து நாசம் விளைவித்ததுபோல புறமதத்தவர்கள், ஐந்துவிதமான துர்வாதங்களாலே நாசத்தை விளைவிக்கின்றனர்: (எப்படியென்றால்) 1. ஈச்வரனே யில்லையென்னுதல், 2. ஈச்வரன் உண்டெனினும் அவன் அனுமானத்தாலன்றி சாஸ்திரத்தால் வித்திப்பவனல்லன் 3. சாஸ்திரங்களைக்கொண்டே ஈச்வரனை யக்கிரித்தும் அவனுக்குக் குணங்களும் விக்ரஹமும் இல்லையென்னுதல்; 4. ஈச்வரன் ஒருவனே யென்பதில்லை, பல ஈச்வரர்கள் உண்டென்னுதல், 5. பிரபஞ்சமேயில்லை-ஸ்ர்வம் சூன்யம் என்னுதல் ஆக இப்படிப்பட்ட உகையான அபார்த்தங்களினால் புறமதத்தவர்கள் வேதங்களைக்கெடுக்க, அந்தக் கெடுதலை எம்பெருமானார் போக்கியகுளினர், காளியன் தலையிலே கண்ணபிரான் அடியிட்டு நடனம் புரிந்தாப்போலே நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன் தமர் தலைகண்மீதே (திருமலை-1) என்ற னக்கிலே கூத்தாடப் பெறுதலுங்காண்க.

29. குதிரை வடிவெங்கொண்டு மஹாபயங்கரனாகவந்த கேசி யென்னு மஸூரனைக் கண்ண பிரான் தொலைத்தருளினன்; அதபோல நம்பேராசிரியர் * இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹு: * என்ற உபநிஷத்தின்படியே குதிரைகளாகச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரியங்களின் வலியையடக்கிஜிதேந்த்ரிய ராய் * காமாதிதோஷஹர மாத்மபகாச்சீதாநாம் என்றும் * மதநகததைர் ந கீலிச்யந்தே யதீச்வர ஸம்ச்ரயா: * என்றும் சொல்லும்படி வாழ்ந்தவர்.

30. கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட அசுரர்களில் ஓரகரன் விளாமரத்தின் வடிவமாய் தன் கிழே கண்ணன் வரும்போது மேல்விழுந்து கொல்வதாக எண்ணிவந்து நிற்கவும், மற்றோரகரன் கண்ணனை முட்டிக் கொல்லும்பொருட்டுக் கன்றின் வடிவங்கொண்டு நிற்கவும் இவற்றையறிந்த கண்ணபிரான் "விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே" "கன்றுகொண்டு விளங்கனியெறிந்து" என்கிறபடியே சன்றைச்சமுற்றி விளவின்மீதெறிந்து இரண்டையும் ஒருசேரமுடித்தருளினன் என்ற வரலாறு முள்ளைக்கொண்டே முள்ளைக் களைகின்றபடியைக் காட்டுகின்றது. இதுபோலவே ஸ்வாமி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் புறமதங்களைக் கண்டிக்கும்படித்து அவை பரஸ்பரவ்யாஹதங்களாயிருக் கும்படியை நன்கு நிரூபித்துக்காட்டி அவைகளைக்கொண்டே அவற்றை மறுத்தொழிப்பவர்.

31. இடையர்கள் வழக்கப்படி இந்நீரனுக்கு ப்புணைசெய்யப் பற்பல வன்மகளால் சோறும், தயீரும், நெய்யும், காய்கறிகளும் சேகரிப்பதைக்காண்டு கண்ணன் அப்புகளையனைத்தையும் கோவர்த்தனமலைக்கே இடும்படி கட்டளையிட்டுத் தானே ஒரு தேவதா ரூபங்கொண்டு அவ றை முற்றும் அமுதசெய்தருள, இந்நீரன் பசிக்கோபத்தினால் மேகங்களை எளிக் கடுரமான கல் மழையை ஏழுநாள் பெய்விக்க. அதனால் யார்க்கும் யாதொரு சிங்கம் நேரிடாதபடி கண்ணன் அம்மலையையே ஈடையாக வெடுத்துப்பிடித்து நின்றனன் இதுபரஸித்தமான கதை: தேவதாந்தர திற்கு வழிபாடு செய்வதைப் பொருத தன்மையும் அந்த வழிபாடுகளையெல்லாம் தானே ஏற்றுக் கொள்ளுந்தன்மையும், அதனால் எதிரி என்ன தீங்கு செய்ய நினைத்தாலும் அதற்கு பிரதியாகத் தீங்கிழைக்க நினைப்பதை பெருந்தகவும், தன்னையடுக்கவார்களைத் தான் ரகசித்துக்கொண்டு நிறுத்த மாகிய விஷயங்கள் இவ்விதிஹாஸ்த்தித் திடைக்கின்றன.* மறந்தம் புறத்தொழாமாந்தர்* என்ற ருக்குமாதிரியர் தேவதாந்தர பஹுனத்தைச் சிறிதும் ஸஹியார் "திருவில்லாத் தேவரை தேறேல்மீன் தேவு" என்று துணிந்து உபதேசிப்பர். * ஸாக்ஷாத் நாராயணே தேவ: க்ருந்த மர்த்தயமயீம் தநும், மக்நாநுத் தாதேலோகாந் காருண்யாத் சாஸ்த்ரபாணிநகா* என்றும்* பீத வாடைப் பிராணர் பிரமகுருவாகி வந்து* என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எம்பெருமானே ஆசாரி யானாக வந்து பிறந்ததனால் அராதனைகளெல்லாம் ஆசார்யனுக்கே சேரும். "குற்றஞ்செய்தவர் கள் பக்கல் பொறையும் க்ருபையும் சிரிப்பும் உகப்பும் உபகாரஸ்ப்ருதியும்நடக்க வேணும்" [ஸ்ரீவசனபூஷணம் 305] என்றிருப்பவர் ஆசார்யராகையாலே தீங்கிழைப்பார் திறத்திலும் பிரதி யாகத் தீங்கிழைக்க நினைப்பார். பெருமழையில் நின்றுக் கண்ணன் காத்தருளினதுபோல * அவி வேக சநாந்ததிந்முனே பஹுதா ஸந்தகதது: சகவாஷிணி, பவதுர்த்திநே* [ஸ்தோத்ரரத்னம் 49] என்னப்பட்ட பெருமழையில் நின்றுக் (அதாவது, ஸம்ஸாரத் துயரப் பெருமழையினின்றும் காத்தருளினர், கண்ணன் ஏழுநாள் காத்தனன். ஆசிரியர் சாப்பது ஏழேழ் பிறவிக்கும்.

எம்பெருமனார் திருவடிகளே சரணம்.